

af dem, der har Paataaleret overfor Kasserne.

Jeg skal i denne Forbindelse gøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i Betænkningen. Det ærede Medlem udtaler her „sin levende Sympati med de af Formanden for den faste Voldgiftsret, Justitiarius Ussing, gjorte Henstillinger og beklager dybt, at de ikke har fundet Sangbund i Udvalget“. Ærede Medlemmer vil som Bilag til Betænkningen finde to Skrivelser fra Formanden for den faste Voldgiftsret, Justitiarius Ussing. Det forekommer mig, at Indholdet af disse Skrivelser noget hviler paa en Misforstaaelse. Justitiarius Ussing gaar ud fra, at Arbejdsløshedskasserne er Fagforeningskasser. Det forekommer mig, at han ikke rigtig har faaet Sigte paa, at Arbejdsløshedskasserne er selvstændige Kasser. Ganske vist er det saaledes, at Fagforeningerne har gjort det til Pligt for deres Medlemmer at være Medlemmer ogsaa af Arbejdsløshedskasserne, men Arbejdsløshedskasserne som saadanne og Fagforeningskasserne har ikke noget med hinanden at gøre. Justitiarius Ussing har særlig ønsket, at der ved Lovens Revision skulde tages Bestemmelse om, at Anerkendelse af og Understøttelse til en Arbejdsløshedskasse skulde bortfalde, naar den Fagforening, hvortil den var knyttet, var optraadt lovstridigt overfor en afsagt Voldgiftsdom, idet Justitiarius Ussing peger paa et bestemt Forhold, nemlig de brudte Overenskomster. Det er en Selvfølge, at alle i og for sig maa beklage, at Arbejdsstridigheder saa tidt fremkommer paa Grund af Brud paa Overenskomster, men det forekommer mig alligevel, at ligesom vi fra første Færd her i Rigsdagen har ønsket, at Arbejdsløshedskasserne skulde stilles saa selvstændigt som muligt og udenfor alle Stridigheder, bør vi blive paa det Grundlag, og jeg tror, at vi her er i Overensstemmelse ikke alene med Arbejderne, men ogsaa med Arbejdsgiverne. Jeg erindrer saaledes fra en Forhandling her i Folketinget for adskillige Aar siden, at Højres daværende Ordfører, vor mangeaarige Kollega, nu afdøde Etatsraad Niels Andersen, der da var Arbejdsgiverforeningens Formand, udtalte meget stærkt og i øvrigt med Tilslutning fra det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), at Forhold vedrørende Arbejdsstridigheder maatte Lovgivningsmagten som saadan helst holde sig udenfor, det var Forhold,

Arbejdsgiverforeningen og Arbejderne helst selv ordnede. Det har været Udvalgets Opfattelse ogsaa med Hensyn til Indholdet af de Skrivelser, der her foreligger fra Formanden for den faste Voldgiftsret, at vi i den Henseende helst maatte lade Loven hvile paa det Grundlag, som er angivet ved Loven af 9. April 1907.

Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) har stillet. Men det ærede Medlem har i Betænkningen bemærket, at naar Staten er skudt saa stærkt i Forgrunden, som Tilfældet vil blive, hvis Lovforslaget vedtages, ser det ærede Medlem ikke rettere, end at Lovgivningsmagten uden at have nogen nævneværdig Indflydelse paa det store Problem, som Lønsprogsmaalet er, har overtaget Ansvaret for Ordningen af Arbejdsforholdene i Landet. Jeg kan ikke nægte, at jeg blev noget forundret ved at se denne Udtalelse af det ærede Medlem, for det forekommer mig, at naar Udvalget foreslaar, at Statens Tilskud skal være mindre, end det efter den tidligere Lov har været, er dermed Tendensen angivet, man ønsker, at Statens Ansvar skal formindskes. Jeg kunde bedre forstaa, hvis det ærede Medlem i 1907, da vi vedtog Loven, havde haft Frygt i saa Henseende, for i den mellemliggende Tid er der ikke sket noget, der kan have givet det ærede Medlem Anledning til at nære en saadan Frygt. Jeg ser ganske vist, at det ærede Medlem har knyttet sine Betragtninger til Lovforslaget om Arbejdsanvisning, og det maa vel sagtens være paa dette Punkt, det ærede Medlem nærer Frygt, men her ved Lovforslaget om Arbejdsløshedskasser er der ikke nogen Anledning for det ærede Medlem til Frygt i saa Henseende. Jeg skal ikke opholde mig videre ved disse Udtalelser i Betænkningen, men kun om det her omtalte Forhold sige, at Arbejdsløshedskasserne og Fagforeningskasserne er to forskellige Ting. Medens Fagforeningerne er fuldstændig frie Foreninger, er Arbejdsløshedskasserne autoriserede Foreninger, der staar under Statens Kontrol, og det forekommer mig, at netop deri ligger tydeligt og klart, at Støtten ved Hjælp af Forsikringsforeninger og Forsikringskasser af Lovgivningsmagten er holdt ude fra de egentlige Fagforeningskasser.

Ændringsforslag Nr. 27 til § 15 gaar ud paa at ændre Bestemmelsen om, at ekstraordinær Hjælp med Indennigsmi-sterens Samtykke kan ydes, hvis Kassens